

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem Mgr. Filipem Skřivanem ve věci

žalobce: **Ing. J. Ch.**
bytem X
zastoupen Mgr. Petrem Olbortem, advokátem
sídlem Nad Vývozem 4828, Zlín

proti
žalované: **Krajský úřad Zlínského kraje**
sídlem třída Tomáše Bati 21, Zlín

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 4. 2021, č. j. KUZL 16054/2021, sp. zn. KUSP 16054/2021 PŽÚ,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Městský úřad Uherský Brod (dále jen „městský úřad“) rozhodnutím ze dne 12. 2. 2021, č. j. MUUB/5756/2021/OS, uznal žalobce vinným ze spáchání přestupku proti občanskému soužití podle § 7 odst. 1 písm. c) bodu 4 zákona č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích (dále jen „zákon o některých přestupcích“). Přestupku se žalobce dopustil tím, že dne 31. 7. 2018 v době kolem 19:30 h v Uherském Brodě, v ulici Močidla, na parkovišti u prodejny Penny Market poté, co přišel za J. H., který zde křovinořezem sekal trávu, a požadoval po něm odklizení suchých větví zanechaných v minulosti v těsné blízkosti jeho domu, nejdříve do J. H. u jeho vozidla zezadu oběma rukama strčil dlaněmi do zad, aby s ním komunikoval. Když J. H. před žalobcem utekl na travnatou plochu pod strom vzdálený od zavazadlového prostoru jeho vozidla asi 3 až 4 m a vzal ze země do ruky svoji pracovní lopatu, uchopil žalobce do rukou u vozidla položený křovinořez, šel s ním za J. H. a snažil se mu křovinořezem vyrazit lopatu z ruky. Za spáchání přestupku uložil městský úřad žalobci pokutu ve výši 1 000 Kč a povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč. Odvolání žalobce žalovaný napadeným rozhodnutím zamítl a rozhodnutí městského úřadu potvrdil.

II. Obsah žaloby

2. Proti napadenému rozhodnutí podal žalobce včasnou žalobu. Dle žalobce správní orgány nesprávně zjistily skutkový stav. Žalobce nezaútočil na J. H., jehož výpověď se stala základem pro závěr o spáchání přestupku; naopak, žalobce ve skutečnosti čelil útoku J. H. Žalobce požadoval, aby J. H. odklidil dřevitou hmotu a suchou trávu z místa, na které tento odpad ukládal, a které bezprostředně sousedilo s pozemky žalobce. Ten na slovní výtky nereagoval a otočil se k žalobci zády. Proto jej žalobce lehce strčil do zad, aby mu věnoval pozornost. J. H. poté uchopil do rukou lopatu a začal s ní proti žalobci útočit. Žalobce v reakci a v obavě o své zdraví zvedl ze země položený křovinořez a s jeho pomocí vykrýval útoky, které proti němu J. H. lopatou vedl.
3. Výpovědi J. H. a žalobce se vzájemně liší, správní orgány vycházely z výpovědi J. H. Jelikož však v dané věci nebyl proti žalobci kromě výpovědi J. H. žádný důkaz, mělo být řízení v souladu se zásadou zásadu *in dubio pro reo* zastaveno. Spáchání přestupku totiž nebylo mimo jakoukoliv pochybnost prokázáno.
4. Strážníci městské policie vypověděli, že po incidentu se žalobce choval útočně a J. H. defenzivně. Ani z toho však neplyne, že útočníkem byl žalobce. Strážníci nadto nepodali očitě svědectví celé události, neboť se dostavili až po incidentu a ani neuvedli, kdo na koho a jak útočil. Žalobce proto nesouhlasí se závěry žalovaného, že by provedené důkazy a podklady rozhodnutí spolu vzájemně korespondovaly a tvořily jeden logický celek. Závěry žalovaného jsou dle žalobce čirými spekulacemi. Žalobce proto navrhuje, aby krajský soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného

5. Žalovaný ve svém vyjádření uvádí, že strážníci městské policie nebyli očitými svědky incidentu, a proto jejich výpovědi byly vzaty pouze podpůrně. Z okolností celé věci vyplývá, že žalobce je dlouhodobě nespokojen s tím, kde J. H. zanechává odpad ze sečení. V nynějším případě žalobce za účelem vynucení komunikace nejprve do J. H. agresivně strčil rukama. Následně J. H. odběhl z parkoviště na travnatou plochu pod strom a vzal si na svou obranu lopatu, která ležela po levé straně vozidla. Žalobce kolem sebe máchal křovinořezem a snažil se mu lopatu z ruky vyrazit. Takové jednání není rozhodně v souladu s právními předpisy, neboť se jedná o hrubé jednání způsobilé narušit občanské

soužití. Žalobce nic neopravňuje, aby J. H. jakkoliv napadal z důvodu odklizení odpadu ze sečení. Neadekvátní způsob řešení konfliktů hrubým jednáním nevede k řešení vzájemných sporů, ale k zásahu do práv jiných osob. Žalovaný proto navrhuje, aby krajský soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

IV. Posouzení věci krajským soudem

6. Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 s. ř. s.), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s. ř. s.). Žaloba je přípustná (zejména § 65, § 68 a § 70 s. ř. s.). Za splnění podmínek § 51 s. ř. s. rozhodl soud bez jednání.
7. Žaloba **není** důvodná.
8. V nynější věci je předmětem sporu zejména skutkový stav zjištěný správními orgány, tj. zda se žalobce dopustil jednání popsaného ve výroku rozhodnutí městského úřadu a naplnil skutkovou podstatu daného přestupku. Rozhodujícími důkazy jsou výpovědi J. H. a žalobce.
9. Z obou výpovědí bezpečně vyplývá, že žalobce měl s J. H. dlouhodobě spory související se sekáním trávy a jiné vegetace v místě spáchání přestupku, které přiléhá k supermarketu. Žalobci konkrétně vadilo, že k sekání dochází také ve večerních hodinách a o víkendy a posečená vegetace je po přechodnou dobu skladována v blízkosti pozemku žalobce. Žalobce proto J. H. oslovil, ten na to nereagoval a žalobce si jeho pozornost vynutil strčením (žduchnutím) do zad. Další průběh událostí je však mezi účastníky řízení nyní sporný.
10. Ze správního spisu lze zjistit, že J. H. ve své výpovědi před městským úřadem uvedl, že následně vzal do ruky lopatu, aby se žalobci bránil, a žalobce vzal do ruky křovinořez, kterým se po něm napřahoval. J. H. ustupoval z parkoviště na travnatou plochu a lopatou se bránil útoku žalobce, ten do lopaty 3 – 4krát křovinořezem udeřil.
11. Žalobce před městským úřadem dne 4. 11. 2019 vypověděl, že po žduchnutí do zad J. H. odešel pod strom, vzal do ruky lopatu a začal s ní šermovat proti žalobci. Žalobce šel proti J. H. nejprve s holýma rukama a J. H. začal proti žalobci šermovat lopatou. Poté si žalobce šel pro ten křovinořez a vrátil se za J. H. a snažil se mu lopatu vyrazit z ruky. Křovinořez držel žalobce v rukou před sebou a J. H. do něho z obou stran bouchal lopatou. Žalobce zdůraznil, že první vzal do ruky lopatu J. H.
12. V dalším řízení již žalobce nevypovídal, jeho zástupce poté situaci vyličil tak, že J. H. vzal do ruky lopatu a začal útočit na žalobce, přičemž žalobce křovinořezem útoky pouze vykrýval.
13. Městský úřad na základě provedených důkazů vzal za prokázané, že J. H. vzal do ruky svoji na zemi položenou lopatu a od vozidla se vzdaloval na travnatou plochu u stromu. Žalobce šel za ním ke stromu a J. H. proti němu začal mávat lopatou. Proto si žalobce šel pro křovinořez a vrátil se za J. H. a snažil se mu lopatu vyrazit z ruky. Dle městského úřadu tyto skutkové závěry nejsou založeny pouze na výpovědi J. H., ale také na výpovědi

samotného žalobce, který však své jednání nepovažuje za protiprávní. Žalovaný se s těmito skutkovými závěry ztotožnil, a stejně tak se s nimi ztotožňuje i krajský soud.

14. K žalobním námitkám lze obecně předeslat, že jednou ze zásad správního řízení je zásada materiální pravdy (§ 3 správního řádu). V přestupkovém řízení je správní orgán povinen postavit nade vší rozumnou pochybnost, že se deliktního jednání dopustil právě ten, kdo má být za přestupek postižen. Existuje-li rozumná pochybnost, tj. ne zcela nepravděpodobná možnost, že se skutek, tak jak je popsán, vůbec nestal, nelze obviněného za přestupek postihnout. V řízení o přestupku se nelze spokojit s tím, že skutečnost, že se obviněný dopustil přestupku, je pravděpodobnou verzí skutkového stavu. Není-li mimo rozumnou pochybnost prokázáno, že byly naplněny znaky skutkové podstaty přestupku, nemůže být učiněn závěr, že byl přestupek spáchán. V takovém případě v souladu se zásadou *in dubio pro reo*, tj. v pochybnostech ve prospěch obviněného, nelze obviněného shledat vinným (rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 5. 2006, č. j. 2 As 46/2005 – 55, ze dne 27. 6. 2013, č. j. 7 As 145/2012 – 39, či ze dne 9. 10. 2015, č. j. 4 As 206/2015 – 39).
15. V nynějším případě byl požadavek zjištění skutkového stavu bez rozumných pochybností splněn. Žalobce i J. H. v řízení před městským úřadem v průběhu ústního jednání shodně vypověděli, že J. H. vzal do ruky lopatu a ustoupil směrem od vozidla na parkovišti a od žalobce. Žalobce i dle vlastní výpovědi nejprve šel proti němu „s holýma rukama“. Teprve poté J. H. začal mávat lopatou a žalobce se vrátil k vozidlu pro křovinořez a vydal se opět za J. H. vyrazit mu z ruky lopatu. S ohledem na dostatečně zjištěný skutkový stav (zjištěný na základě výpovědi obou zúčastněných) proto nebyl v nynější věci prostor uplatnění zásady *in dubio pro reo*, na kterou se žalobce odvolává.
16. Krajský soud nenalezl žádný rozumný důvod, pro který by správní orgány nemohly z důkazů v podobě v zásadě (v podstatných parametrech) shodné a procesně řádně provedené výpovědi obou zúčastněných vycházet. Je pravdou, že v dalším řízení se žalobce vyjádřil jinak a začal tvrdit, že nejprve byl napaden lopatou ze strany J. H. a křovinořezem se pouze bránil. Jelikož se však jedná o zásadní obrat oproti tomu, jak žalobce vylicil situaci v průběhu výpovědi před městským úřadem, žalovaný nepochybil, pokud tato tvrzení vyhodnotil jako účelová s cílem vyhnout se odpovědnosti za spáchaný přestupek (srov. též rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 11. 2020, č. j. 6 As 329/2020 – 42).
17. Žalobce fyzický kontakt inicioval tím, že strčil do J. H. Poté, co se tento vzdálil, žalobce na něj šel opět aktivně nejprve holýma rukama. Pokud v tuto chvíli začal J. H. před žalobcem šermovat lopatou, jedná se dle krajského soudu o zcela pochopitelnou a adekvátní reakci v situaci, kdy byl předtím fyzicky konfrontován a žalobce k němu opět přistupoval. Nikoliv tedy o útok, který by snad měl žalobce odrazit tím, že si dojde pro křovinořez J. H. a počne mu s ním lopatu vyrážet z rukou, aby k němu snad mohl opět přistoupit s holýma rukama.
18. Závěry žalovaného podpořené výpovědi obou zúčastněných zapadají do rámce celé situace, v níž iniciátorem fyzického konfliktu byl nepochybně žalobce, který měl navíc značnou fyzickou převahu (sám žalobce v odporu popisuje, že měří 185 cm a váží 110 kg, zatímco J. H. „*má metr padesát a váží 60 kg i se sekačkou*“). I po skončení celého incidentu se nadto žalobce dle výpovědi strážníků choval útočně a J. H. spíše defenzivně. To samozřejmě

nic nevypovídá o samotném průběhu incidentu, kterému strážníci přítomni nebyli. Zapadá to však do kontextu výpovědi obou účastníků konfliktu.

19. Krajský soud nezpochybňuje, že žalobce zřejmě neměl v úmyslu J. H. ublížit na zdraví (a pokud by to zamýšlel, patrně by tak i učinil). Lze se ovšem v zásadě ztotožnit s úvahou, že jednání žalobce, který nejprve do J. H. zezadu strčil a poté na něj opakovaně dorážel (nejprve holýma rukama, poté i křovinořezem J. H., kterým se mu snažil vyrazit z rukou lopatu), představuje hrubé jednání ve smyslu § 7 odst. 1 písm. c) bodu 4 zákona o některých přestupcích. Úvahy správních orgánů o tom, že popsané jednání naplňuje skutkovou podstatu daného přestupku, ostatně v žalobě žalobce ani nezpochybňuje.
20. Motiv jednání žalobce, tj. zda byla posečená vegetace skutečně přechodně uložena na pozemku na nevhodném místě či nikoliv, nemá v tomto případě na hodnocení věci žádný vliv. I pokud by tomu tak bylo, zvolil žalobce k řešení situace zcela nevhodné prostředky.

V. Závěr a náklady řízení

21. Ze shora uvedených důvodů krajský soud žalobu zamítl dle § 78 odst. 7 s. ř. s.
22. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl dle § 60 s. ř. s. Neúspěšný žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, žalovanému v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o ní musí stěžovatele zastupovat advokát. To neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, právnické vzdělání, které se vyžaduje pro výkon advokacie.

Brno 22. června 2022

Mgr. Filip Skřivan, v. r.
samosoudce